

Patrizio Rigobon

Patrizio Rigobon va néixer a Mogliano Veneto (Itàlia) el 1959. És investigador i docent universitari i traductor (sobretot del català, però també del castellà i del llatí). Es va llicenciar en llengües estrangeres i literatura per la Universitat de Venècia l'any 1984, i va completar el seu doctorat en estudis ibèrics, el 1991, a la Universitat de Bolonya. Va cursar estudis durant dos anys a la Facultat de Ciències Polítiques de la Universitat de Pàdua (1986-1988). Impartí classes de llengua i literatura catalanes a la Universitat de Bolonya (1996-2000) i d'història d'Espanya a la Universitat de Trieste (1999). És professor de llengua i literatura catalanes a la Universitat Ca' Foscari de Venècia des del 2001, on també ha impartit cursos de filologia romànica i de literatura espanyola.

La seva tasca investigadora se centra, principalment, en la literatura catalana del segle xx (Maragall, Prat de la Riba, Eugeni d'Ors, Maria Barbal, Josep M. de Sagarra i Salvador Espriu), en la traducció i en el teatre de l'absurd espanyol, àrees temàtiques a les quals ha dedicat nombrosos estudis, publicats a Itàlia, Catalunya, Espanya, els Estats Units, Eslovènia i França. Redactor de *Rassegna Iberistica* (Universitat Ca' Foscari) i fundador de la *Rivista Italiana di Studi Catalani* (de la qual és codirector amb Veronica Orazi), ha col·laborat i col·labora en nombroses publicacions científiques, com ara *Spagna Contemporanea* o *Journal of Spanish Cultural Studies*. Ha format part de diversos comitès científics i organitzadors, tant d'activitats congressuals italianes com catalanes.

En aquests darrers anys ha sobresortit com a traductor del català a l'italià.

President de l'AISC (Associazione Italiana di Studi Catalani) de 2008 a 2011, va ser guardonat, l'any 2009, per la Generalitat de Catalunya amb el Premi Pompeu Fabra a la projecció i difusió de la llengua catalana, i l'any 2011 va obtenir el Premi Batista i Roca, atorgat per l'Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana (IPECC), com a reconeixement de la seva tasca per a mantenir la presència catalana i augmentar l'estudi de la cultura dels Països Catalans a Itàlia.

La trajectòria del doctor Patrizio Rigobon i els seus mèrits són prou remarcables perquè s'integri com a membre corresponent de la SHA de l'IEC.

Text escrit pel senyor Manuel Jorba i Jorba i llegit pel senyor Ramon Pinyol i Torrents en el Ple del dia 10 de maig de 2018

Anna Sawicka

Anna Sawicka va néixer a Cracòvia el 1957.

És professora de llengua i literatura catalanes i espanyoles a la Universitat Jaguella de Cracòvia. Llicenciada en filologia hispànica, després es va doctorar en humanitats a la mateixa institució on treballa. L'any 1994 va arribar a Barcelona per a un lectorat de tres anys, que va acabar allargant dos anys més i que li va permetre gaudir d'un contacte directe amb la llengua catalana. Després, va fer estades de recerca a Catalunya i de docència (un trimestre a la Universitat de Vic dins el programa Erasmus).

Tot i dedicar-se, com és habitual a Europa, a l'hispanisme, s'encarrega especialment dels cursos de llengua i literatura catalanes, i col·labora activament en les tasques de difusió de la literatura i la cultura catalanes, sovint conjuntament amb l'Institut Ramon Llull i, fins que van suprimir les subvencions per als temes catalans, també amb l'Institut Cervantes. De fet, és la persona de referència de la catalanística polonesa.

En reconeixement a la seva contribució a la promoció de la literatura catalana a l'estranger, l'any 2011 va rebre el XXIII Premi Josep M. Batista i Roca. L'any 2015 va obtenir el Premi de la Fundació Ramon Llull a la Traducció Literària, per la seva versió de *Les veus del Pamano*, de Jaume Cabré (*Glosy Pamano*, Varsòvia, Marginesy, 2014), novel·la convertida en un veritable *best-seller* a Polònia. L'any 2013 va traduir del mateix autor *Jo confesso* (*Wyznaje*, Varsòvia, Marginesy), que ja havia estat un gran èxit de públic